

TRETJI ZLOG iz črk s poslanstvom: za vse V KROŠNJI BRALNEGA VESELJA

Morje, reka, jezero, studenec, loka, kal.
Ni pomembna velikost, barva, vali na površini ali globina.
Vse so iz vode in zaradi vode. In vse med bregovi.
Vse zrcalijo oblake,
vse napajajo rastlinje, drobno in veliko živad.
Vsa morja, reke, jezera, studenci, vse mlake in pojila
so beseda, to kar kot željo in potrebo nosi človek v sebi.
Ko je potreba velika, nastopi glagol moram, moraš, mora.
ko je nuja po osebni meri, si rečeš zmorem: morem, moreš, more.
Da voda ne odteče v prazno in postane blato ali izpuhti v prazno,
je potreben tretji člen, zlog, glagol: maram, maraš, mara.

Me maraš? - sem rekel mami, prvi svoji ljubi, bom rekel beli dami.
Glagoli narekujejo živeti. Samostalniki niso po slovenski meri.
Je bilo prej rečeno glagolite po nas ... ali sloveče slovo, kot beseda?
Pravzaprav je vseeno. Kaplje v vodi: v morju, jezerih ali v kozarcu
poznajo le začasnost, ki jim daje obliko. Bistveno je, da so tekočina.

Vode v prgišču je malo in za kratek čas,
besed je premalo za tekoče zgodbe, ki tečejo zaradi težnosti časa.
Bregovi bi radi bili samostalniki, a brez glagoljanja tokov
ne bi bili ne kopno, ne rodna prst, kaj šele resnica in pravica.
Vsako knjigo lahko prebereš tudi od zadnje strani proti prvi strani:
takrat ti postaneta naslov in ustvarjalčeva strast najbolj blizu.
Maram knjige, ki se berejo še vzvratno,
potem ko so se izrekale kot običajno od izvira k izteku.

Če kaj maram, tvegam po svoji poti, če berem z užitkom, osvajam.
Težim k novemu, kar bom imel rad. In še sam bi rad bil napoj.
Veznik IN naj me naredi ljubkega in ljubega, ljubljenega.
Nezadržan sem, ah, in nedokončen. Voda.

Izčasne osamitve v priporu korona virusa
se zdaj oglašam še kot petelin:
NE HODITE ZDOMA, potujte med bregovi svojih aprilskih knjig!